Lietas Nr. C30659316
Lietas arhīva Nr. C-6593-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2016.gada 3.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Ignatjeva
izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu /pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, un

konstatēja:

2016.gada 18.jūlijā /pers. A/ (turpmāk – prasītāja) iesniedza tiesā maza apmēra prasības pieteikumu pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par uzturlīdzekļu piedziņu, kurā norāda, ka prasītāja ir iecelta par /pers. C/ un /pers. D/ aizbildni. Vecāki par bērniem nerūpējās, bērni ilgstoši dzīvoja Rīgas pašvaldības bērnu un jauniešu centra struktūrvienībā "Imanta". Vecākiem ir atņemtas aizgādības tiesības pār bērniem un nekādu materiālo palīdzību vecāki bērniem nesniedz.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179.pantu, Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumiem Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu", Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", lūdzot piedzīt no atbildētājas /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu prasītājai /pers. A/, personas kods /personas kods/, bērnu /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam 111,00 EUR mēnesī katrai, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, no prasības iesniegšanas dienas līdz brīdim, kad bērni sasniegs pilngadību, samaksu veicot prasītājas norēķinu kontā: AS "Swedbank", konta Nr./konta numurs/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmo daļu 2016.gada 21.jūlijā atbildētājai uz prasības pieteikumā norādīto adresi, kas ir arī atbildētājas deklarētā dzīvesvietas adrese, nosūtīta vienlaikus ar prasības pieteikumu, paskaidrojuma veidlapa.

Atbildētāja nedz tiesas noteiktajā termiņā, nedz līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā nav sniegusi paskaidrojumus vai iebildumus par tiesā iesniegto prasības pieteikumu.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā 2016.gada 3.novembrī, par ko lietas dalībniekiem ir paziņots, nosūtot par to 2016.gada 29.augustā paziņojumu.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst prasību par pamatotu un apmierināmu.

Ar Rīgas bāriņtiesas 2016.gada 22.janvāra lēmumu Nr.1-6/146 prasītāja /pers. A/ iecelta par /pers. D/ un /pers. C/ aizbildni (l.l.12-17).

Ar iesniegto /pers. C/, personas kods /personas kods/, dzimšanas apliecību /numurs/, izsniegtu 2004.gada 4.novembrī Rīgas Kurzemes rajona Dzimtsarakstu nodaļā un /pers. D/, personas kods /personas kods/, dzimšanas apliecību /numurs/, izsniegtu 2006.gada 3.augustā Rīgas Kurzemes rajona Dzimtsarakstu nodaļā, ir apstiprināts, ka abu bērnu māte ir atbildētāja /pers. B/ (l.l.7-8).

Prasība celta pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, kas noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

No lietas materiāliem izriet un lietā nav strīda par to, ka bērni, /pers. C/un /pers. D/, dzīvo pie aizgādnes, tāpēc saskaņā ar Civillikuma 178.^{1} pantu uzturlīdzekļi bērna uzturam piedzenami par labu viņai.

Ņemot vērā to, ka bērni dzīvo kopā ar aizgādni, viņiem ir nepieciešams saņemt atbilstošu regulāru finansiālu atbalstu ikdienas uzturam. Tiesa atzīst, ka neviens nav tiesīgs atbrīvot vecākus no viņu pienākuma rūpēties par savu bērnu uzturu un, ka vecākiem darbaspējas vecumā ir jāizmanto iespēja strādāt, lai izpildītu savu pienākumu. Bērnu kopšana un audzināšana ir dabiskas vecāku tiesības, kas ir nesaraujami saistītas ar obligāti pildāmiem pienākumiem.

Civillikuma 179.pants noteic, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets. Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punktu, katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļu un to 2.1. un 2.2.apakšpunkts konkretizē uzturlīdzekļu apmēru, katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas un katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra Noteikumu Nr.656 „Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu minimālā mēneša darba alga no 2016.gada 1.janvāra ir 370 *euro*, kur 25% sastāda 92,50 *euro*, savukārt 30% sastāda 111,00 *euro*.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto nepieciešamo izdevumu apmēru bērnu uzturam. Vēl jo vairāk, minimālais uzturlīdzekļu apmērs ir jānodrošina katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa.

Judikatūrā ir norādīts, ka tiesa var atbrīvot lietas dalībniekus no pierādījumu iesniegšanas, ja tā atzīst par vispārzināmu, ka bērnam uzturēšanas izdevumos iekļaujami izdevumi par ēdienu, apģērbu, mājokli, higiēnas piederumiem u.t.t.. Tā kā šīm empīriskām patiesībām *(uz pieredzi pamatotām patiesībām)* nav faktisku apstākļu nozīmes, bet tās ir tikai secinājumi un loģiski slēdzieni no zināmiem faktiem, tad tās pusēm nav jāpierāda, bet pati tiesa izlieto empīriskās

patiesības kā loģiska slēdziena locekļus (*skat. LR Augstākās tiesas Senāta civillietu departamenta 2011.gada 18.maija spriedumu lietā Nr.SKC-863/2011*).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par pamatotu noteikt piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru par laika periodu no 2016.gada 18.jūlija, t.i. dienas, kad iesniegta prasība tiesā, 111,00 *euro* apmērā ik mēnesi /pers. C/ un /pers. D/ uzturam, bet ne mazāk kā 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, līdz bērnu pilngadībai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktam un 42.panta pirmajai daļai no atbildētājas par labu valstij piedzenama proporcionālā valsts nodeva no piedzenamo uzturlīdzekļu kopējās summas par vienu gadu, kas konkrētajā gadījumā ir 341,30 EUR *((111x2x12-2134)4%+320,10)*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības "Latvijas Pasts" tarifiem ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, t.i. par maza apmēra prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi lietā, atbilstoši Uzziņai par izdevumu apmēru (l.l.2) sastāda 5,58 EUR, kas piedzenami no atbildētājas par labu valstij.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1]panta pirmās daļas nosacījumus, atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civillikuma 179.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", Civilprocesa likuma 8.,34.,42.,97.,193., 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgās /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam no 2016.gada 18.jūlija 111,00 EUR (simtu vienpadsmit *euro* un 00 centi) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai, samaksu veicot prasītājas norēķinu kontā AS "Swedbank", Nr./konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgās /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam no 2016.gada 18.jūlija 111,00 EUR (simtu vienpadsmit *euro* un 00 centi) apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai, samaksu veicot prasītājas norēķinu kontā AS "Swedbank", Nr./konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus, valsts nodevu 341,40 EUR (trīs simti četrdesmit viens *euro* un 40 centi*)* par uzturlīdzekļu piedziņu (*konta Nr.: LV55TREL1060190911200, saņēmējs: Valsts kase*).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,58 EUR (pieci *euro* un 58 centi) apmērā (*konta Nr.: LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija*).

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu valsts labā 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Bankas apstiprināts maksājuma uzdevums, kas apliecinātu tiesas izdevumu samaksu, iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, tas ir 2016.gada 3.novembra.

Tiesnese **A.Ignatjeva**